

3. Do projektu opłat lotniskowych dołącza się:

- 1) informację o przeprowadzonych konsultacjach, o których mowa w § 11;
- 2) zakres i warunki świadczenia usług standardowych i dodatkowych.

4. W przypadku ujemnego wyniku finansowego w poprzednim roku finansowym do projektu opłat lotniskowych dołącza się ponadto prognozę ruchu pasażerskiego i towarowego obejmującą co najmniej następne 2 lata działalności.

5. Prezes Urzędu może żądać od zarządzającego lotniskiem użytku publicznego uzupełnienia dokumentacji i przedstawienia dodatkowych informacji, poświadczających spełnienie wymogów rozporządzenia, a w szczególności:

- 1) kalkulacji kosztów poszczególnych usług lotniskowych;
- 2) sprawozdania finansowego z poprzedniego roku finansowego oraz planu działalności gospodarczej obejmującego co najmniej 2 lata;
- 3) dokumentacji z przeprowadzonych konsultacji, o których mowa w § 11.

§ 13. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego przekazuje do państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym odpis decyzji Prezesa Urzędu o zatwierdzeniu opłat lotniskowych, celem ich publikacji w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych, o którym mowa w art. 127 ust. 1 pkt 4 ustawy, niezwłocznie po jej otrzymaniu.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego przekazuje użytkownikom lotniska informację o zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu opłat lotniskowych, zawierającą zestawienie opłat lotniskowych dla danego lotniska wraz z ich wysokością oraz szczegółowymi zasadami ich naliczania i pobierania, wysokością i warunkami udzielania rabatów i zniżek — niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Prezesa o ich zatwierdzeniu.

§ 14. 1. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku niepublicznego powinny być zróżnicowane wyłącznie ze względu na rodzaje i charakterystyki statków powietrznych oraz charakter wykonywanych operacji lotniczych.

2. Zarządzający lotniskiem użytku niepublicznego, z zachowaniem zasady niedyskryminacji oraz na warunkach jednakowych dla poszczególnych podmiotów, o których mowa w art. 54 ust. 3 ustawy, może udzielać rabatów i zniżek od ustalonych opłat lotniskowych, jeżeli nie powoduje to wzrostu opłat lotniskowych pobieranych od podmiotów niekorzystających z tych rabatów i zniżek.

3. Opłaty lotniskowe, o których mowa w ust. 1, wraz z warunkami stosowanych zniżek podawane są do wiadomości podmiotów, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 1 ustawy, przynajmniej na 1 miesiąc przed ich wejściem w życie.

4. Opłaty lotniskowe, o których mowa w ust. 1, wraz z warunkami stosowanych zniżek podawane są do wiadomości podmiotów, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 2 ustawy, przed wydaniem zezwolenia zarządzającego lotniskiem na start i lądowanie statku powietrznego.

5. Opłaty lotniskowe pobierane na lotniskach użytku niepublicznego udostępnianego przez zarządzającego lotniskiem użytku niepublicznego podmiotom, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 2 ustawy, publikowane są w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych, o którym mowa w art. 127 ust. 1 pkt 4 ustawy.

6. Do opłat lotniskowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 3 ust. 3.

§ 15. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku publicznego ustalone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia mogą być pobierane na zasadach dotychczasowych nie dłużej niż przez okres 9 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: w z. A. Piłat

1084

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

w sprawie przekazywania informacji przez załadowcę podstawiającego pod załadunek na statek towary niebezpieczne lub zanieczyszczające²⁾

Na podstawie art. 10b ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2001 r. Nr 111, poz. 1197 i Nr 125, poz. 1368, z 2002 r. Nr 166, poz. 1361 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 895 i Nr 96, poz. 959) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres informacji, jaką powinna zawierać deklaracja o towarach niebezpiecznych lub zanieczyszczających, zwana dalej „deklaracją”, przekazywana przez załadowcę kapitanowi statku.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morska, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2002/59/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informowania o ruchu statków i odwołującej Dyrektywę 93/75/EWG (Dz. Urz. WE L 208 z 5.08.2002). Dane dotyczące ogłaszania aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

- 1) „IMO”, należy przez to rozumieć Międzynarodową Organizację Morską;
  - 2) „Kodeksie IMDG”, należy przez to rozumieć Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych, o którym mowa w obwieszczeniu Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2002 r. w sprawie niektórych przepisów do Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r., wraz z Protokołem, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. Urz. Min. Infr. z 2002 r. Nr 11, poz. 47);
  - 3) „Kodeksie IBC”, należy przez to rozumieć Międzynarodowy kodeks budowy i wyposażenia statków przewożących niebezpieczne chemikalia luzem, przyjęty w 1983 r. przez Komitet Bezpieczeństwa Życia na Morzu IMO — rezolucją MSC. 4 (48), zmodyfikowany w 1985 r. przez Komitet Ochrony Środowiska Morskiego IMO — rezolucją Nr MEPC. 19 (22);
  - 4) „Kodeksie IGC”, należy przez to rozumieć Międzynarodowy kodeks budowy i wyposażenia statków przewożących skroplone gazy luzem, przyjęty w 1983 r. przez Komitet Bezpieczeństwa Życia na Morzu IMO — rezolucją Nr MSC.5 (48);
  - 5) „Kodeksie INF”, należy przez to rozumieć Kodeks bezpiecznego przewozu statkami napromieniowanego paliwa jądrowego, plutonu i wysokopromieniotwórczych odpadów w pojemnikach, przyjęty w 1993 r. przez Zgromadzenie IMO — rezolucją Nr A. 748 (18);
  - 6) „Konwencji MARPOL 1973/78”, należy przez to rozumieć Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973, sporządzoną w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienioną Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101);
  - 7) „ładunkowej jednostce transportowej”, należy przez to rozumieć drogowy pojazd do przewozu towarów, wagon kolejowy do przewozu towarów, kontener do przewozu towarów, cysternę drogową, wagon kolejowy lub przenośny pojemnik.
- § 3. Deklaracja powinna zawierać:
- 1) nazwę techniczną przewożonego towaru;
  - 2) numer identyfikacji towaru UN (Organizacji Narodów Zjednoczonych), jeżeli istnieje;
  - 3) klasę szkodliwości towaru określoną według klasyfikacji przyjętej przez IMO w Kodeksach: IMDG, IBC, IGC oraz w Załączniku II — Uzupełnienie I, II i III do Konwencji MARPOL 1973/78;
  - 4) klasę statku określoną przez IMO według Kodeksu INF zgodnie z Prawidłem VII/14.2, tam gdzie ma to zastosowanie;
  - 5) ilość towarów, a jeżeli towary te są przewożone w ładunkowych jednostkach transportowych — znaki identyfikacyjne tych jednostek;
  - 6) adres podmiotu, pod którym można otrzymać bardziej szczegółowe informacje o dostarczonym towarze.
- § 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Infrastruktury: w z. A. Piłat

1085

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 30 kwietnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia

Na podstawie art. 66 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz. U. z 2003 r. Nr 32, poz. 262 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 300) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535 i Nr 92, poz. 884.

1) do tytułu rozporządzenia dodaje się odnośnik nr 2 w brzmieniu:

„²⁾ Niniejsze rozporządzenie wdraża postanowienia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

— dyrektywy 92/21/EWG z dnia 31 marca 1992 r. w sprawie mas i wymiarów pojazdów silnikowych kategorii M₁ (Dz. Urz. WE L 129 z 14.05.1992, z późn. zm.),

— dyrektywy 93/93/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie mas i wymiarów dwu- i trzykołowych pojazdów silnikowych (Dz. Urz. WE L 311 z 14.12.1993),

— dyrektywy 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającej dla niektórych pojazdów kołowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. WE L 235 z 17.09.1996, z późn. zm.),